Metodista
2008. NOVEMBER

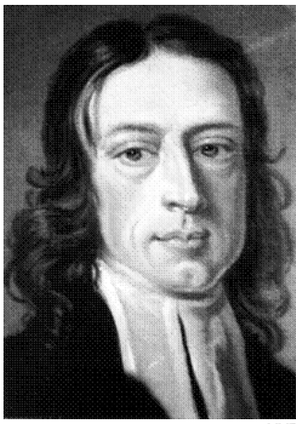

MME

JOHN WESLEY ÉS A BIBLIA

Kutatni az Írást

■ JOHN WESLEY

A Szentírás ítélete szerint mindazoknak, akik Isten kegyelmét óhajtják, az elrendelt kegyelmi eszközöket használva, nem pedig félretéve kell azt várniuk. Először is, akik Isten kegyelmét kívánják, *imádkozva* várják azt. Ez a mi Urunk kifejezett utasítása, amit ő maga mondott. (...) Másodszor, akik Isten kegyelmét óhajtják, azoknak a Szentírást kutatva kell várniuk.

Ez eszköz használatára nézve is egyszerű és világos utat mutatott a mi Urunk: „Kutassátok az Írásokat" – mondja a hitetlen zsidóknak –, mert „azok rólam tesznek bizonyságot". És éppen azért utasította őket a Szentírás kutatására, hogy *higgyenek benne.*

Az a kifogás, hogy ez nem parancs, hanem állítás, hogy tudniillik ezek a zsidók „kutatják az Írásokat", szégyentelenül hamis. Kérem, akik ezt hajtogatják, ugyan mondanák el, mi módon lehet parancsot ennél világosabban kifejezni: „eráünáte tász gráfász". Ennél nyomatékosabban parancsot adni nem lehet ennyi szóval.

EZT A NAGYSZERŰ ESZKÖZT RENDELTE ISTEN ARRA, HOGY ÁLTALA KÖZÖLJE SOKFÉLE KEGYELMÉT AZ EMBERREL

Az pedig, hogy Istennek mily hatalmas áldása kíséri ennek az eszköznek a használatát, kitűnik a béreaiakkal kapcsolatos feljegyzésből: ők ugyanis, miután Pált meghallgatták, „napról napra kutatták az Írásokat, hogy valóban így vannak-e ezek a dolgok. Sokan hittek tehát közülük" – megtalálták Isten kegyelmét az általa rendelt módon.

Habár akik „teljes készséggel fogadták az igét", azok közt a „hit" alkalmasint, miként ugyanez az apostol mondja, „hallásból" volt, és a Szentírás olvasása csak *megerősítette* azt. Azt azonban már megállapítottuk, hogy „a Szentírás kutatása" általában magában foglalja a hallást, az olvasást és a gondolkodást.

Azt, hogy emez eszköz által Isten nemcsak adja, hanem megerősíti és növeli is az igaz bölcsességet, megtudhatjuk Szent Pálnak Timóteushoz intézett szavaiból: „Gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által." Ugyanezt az igazságot (vagyis hogy ezt a nagyszerű eszközt rendelte Isten arra, hogy általa közölje sokféle kegyelmét az emberrel) az elképzelhető legteljesebb módon tartalmazzák az idézett szakaszt követő igék: „A teljes írás Istentől ihletett", következésképpen a teljes írás tévedhetetlenül igaz, „és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre" avégett, „hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített".

Figyeljük meg, hogy itt elsősorban és közvetlenül azokról az írásokról van szó, amelyeket Timóteus gyerekkora óta ismert, azaz csakis az Ószövetség írásairól, hiszen az Új akkor még nem volt megírva. Mily távol áll attól Szent Pál (noha „semmivel sem volt alábbvaló az apostoloknál", azaz feltehetőleg a föld mai lakóinál sem), hogy könnyelműsködjék az Ószövetséggel! Lássátok ezt meg, nehogy egy napon „elámuljatok és megsemmisüljetek" ti, akik csekélységszámba veszitek Isten Igéjének egyik felét! Méghozzá azt a felét, amelyikről a Szentlélek kifejezetten hirdeti, hogy Istentől rendelt eszközként „hasznos", mégpedig: „a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre" avégett, „hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített".

John Wesley: A kegyelmi eszközök. XVI. Prédikáció.
In: Prédikációk I. 206-209. old. (Názáreti Egyház Alapítvány, 2001)

Média szolgálatunk egy szeletéről röviden és vázlatosan

■ SZTUPKAI MIHÁLY A MÉDIA BIZOTTSÁG VEZETŐJE

MME

Az egyházi sajtó olyan kegyelmi ajándék a keresztyén ember számára, amely a közösségi teret tágítja ki, és ezáltal az „egymás hite által való épülés” áldása egy nagyobb gyülekezetben, és ennél fogva hatékonyabban valósulhat meg.

Amikor négy évtizeddel a Békeharang megszünése után lehetőséget kaptunk arra, hogy egy „Gyülekezeti körlevél” című periodikával megjelenhessünk, ez a fent említett cél vezetett bennünket. A közösség fenntartása és építése volt az elsődleges egyházi szándék, hiszen az ateista ideológiát valló szocializmusban az egyház elsorvasztása volt a cél, amelyet az „oszd meg és uralkodj” elv alapján az elszigeteltség, a megosztottság mesterséges eszközeivel igyekeztek megvalósítani.

(Hosszú éveken át jártunk az Állami Egyházügyi Hivatalba (ÁEH) hogy engedélyezzék egy belső, egyházi célra készített kezdetleges kiadvány megjelenttetését. Az engedély megszerzését követően is hosszú évekig kellett a körlevélnek a kefelevonatát, próbanyomatát számonkét az ÁEH-ba bevinni – természetesen nem az esetleges sajtóhibák korrigálása céljából, hanem a tartalom cenzurázása miatti –, engedélyeztetésre.)

Egyházunkat a sajtó kiépítésében nem a politikai hatalommal szembeni ellenálló szervezkedés mozgósító szándéka vezette, hanem a hitben való elmélyülést munkáló igyekezete. Fontosnak tartottuk a személyes bizonyságtételekben kibomló keresztyén életvitelre buzdító példákat, és bátorítást.

Történelmi tapasztalatunk, hogy az elszigeteltség, a bezártság milyen torzulásokat tud okozni. Ezért is fontos a gyülekezetek életéről, szolgálatairól beszámolni, de szélesebb körben is a világ-egyházi mozgásokról, különösen a Centrálkonferenciákhoz tartozó metodista egyházak életéről, mindennapjairól tájékozódni.

Újságunk evangélizáló, megszólító jellegével minden időben segítséget kívánt nyújtani testvéreinknek, hogy az egyes számokat tovább adhassák ismerősöknek, barátoknak a lélekmentő, missziós szolgálataikat segítendő. Mindezek mellett alapvetően egy belső kör kiszolgálását volt hivatott az egyházi újság munkálni.

A televíziós és rádiós szolgálatunk alapjaiban eltér ettől a tematikától, és a célcsoport tekintetében sokkal szélesebb hallgatói/nézői spektrummal kell számolnunk. Ez abból a tényből következik, hogy nem egyházi rádió, illetve nem egyházi televízió az a médium, amelyben szolgálatunkat végezhetjük, hanem a nemzeti, közszolgálati médiában kaptunk helyet – a közszolgálatiság jegyében – együtt a többi egyházzal, hogy a társadalmi hangunkat széleskörűen hallattathassuk.

IMPRESSZUM

Kiadja: a Magyarországi Metodista Egyház ■ Felelős kiadó: Csernák István szuperintendens ■ Főszerkesztő: Khaled A. László ■ Rovatszerkesztők: Hecker Héla – ÜZENET, Hecker Róbert – MISSZIÓ, Khaled A. László – RÓLUNK SZÓLVA, Lakatos Judit – MÚLTKOR, Pásztor Zoltán – AKTUÁLIS, Pásztor Zsófia – GYÜLEKEZET, Kovács Csilla – GYEREKSAROK, Szuhánszki János – 24. DIMENZIÓ, Szuhánszky T. Gábor – TEOLÓGIA, Sztupkainé Pál Zsuzsanna – NŐKRŐL NŐKNEK ■ Nyomdai munkálatok: ADUPRINT ■ ISSN 1588-1911 ■ A lap megvásárolható az egyház gyülekezeteiben, illetve megrendelhető a szerkesztőségből. ■ Szerkesztőség: 1032 Budapest, Kiscelli u. 73. ■ Tel./Fax: +36-1/250-1536, +36-1/250-1849 ■ E-mail: hivatal@metodista.hu ■ Egy szám ára: 300 Ft ■ Megjelenik negyedévente. ■ Címlap: Khaled A. László – Tévés istentisztelet Pesten (2005)

Ennek fényében látnunk kell, hogy a rádió hallgatóit, és a televízió nézőit egyáltalán nem érdekli, hogy mi történik a metodista egyház szűk körein belül. Nem vagyunk olyan nagy horderejű történések homlokterében, hogy ilyen széleskörű érdeklődésre számot tarthatnánk. Feladatunkat tehát abban látjuk, hogy a minden embert érintő, általános keresztyén értékeket közvetítsük bizonyságtételeinkben, megszólalásainkban. Egyházunk életéből vett képek és események az apropóját, kiindulási pontját adják annak, hogy keresztyén örökségünk kincseit a megváltás egyetemességében hirdessük, és ennek a Krisztusban felkínált üdvösségnek az elfogadására egyszerű életpéldákkal bátorítsunk.

Szolgálatunk alapja a bizonyságtétel. A Krisztusban megélt személyes örömeink és a Benne nyert áldások hírüladása, elmondása a cél. Szavainkkal és életünkkel hirdetni az Úr Jézus Krisztus szabadító szeretetét.

Ez a szolgálatunk a gyülekezetben, otthonainkban, barátaink között kezdődik. Legyünk benne hűségesek, és ha a megszólalásra mikrofon és kamera előtt is lehetőség nyílik, bátran és készséggel legyünk készek számot adni a bennünk lévő reménységről.

MME

A pécsi gyülekezet hírleveléről – egy jól működő helyi média szolgálat

■ SCHAUERMANN HENRIKNÉ

A pécsi gyülekezet, és körzete részére készülő lap a gyülekezeti hírlevél. Az első szám 2001. áprilisban látott napvilágot, azóta folyamatosan, havonta jelenik meg A/5-ös formátumban, 8-12 oldalon, színes tartalommal. Eleinte fénymásolt példányok voltak, ma már nyomdai úton készül. A hírlevelet 50 példányban készíttetjük el, s mindenkinek ingyen adjuk.

A HÍRLEVÉL TARTALMAZZA:

– az aktuális hónap gyülekezeti, egyházi, és média programjait;
– egyházunk történetét, tanításait, hitvallását;
– születésnaposok köszöntését;
– személyes beszámolókat az előző hónap(ok)ban történt eseményekről
–személyes átéléseket, megtapasztalásokat, gondolatokat, történeteket, verseket.

Elektronikus úton ezenkívül még sokaknak elküldjük, akik szívesen nyomon követik a gyülekezet életét. Az érdeklődők egy része olyanokból áll, akik korábban a pécsi gyülekezetbe jártak, de útjuk másfelé vezetett, akár az országban, akár a világban, így vannak az USA-ban, Svédországban élő testvéreink, akik örülnek az itthoni híreknek. Vannak olyan érdeklődők is – pl. Angliában, Ausztriában, Hollandiában –, akik nem kötődtek így a gyülekezethez, de szívesen olvassák, akár felhasználják mások bíztatására is az itt megjelenő írásokat. Sokan más egyház tagjai, de szívesen veszik, hogy tudjanak az itt folyó munkáról.

A Szuperintendensi Hivatalba ugyancsak minden hónapban elküldjük írásunkat – általában elektronikus úton. Gyülekezetünkbe betérőknek szintén a kezébe szoktuk adni, hogy megismerkedjenek a gyülekezetben folyó munkával, alkalmainkkal.

Negyedszázados az országos „körlevél”

■ KHALED A. LÁSZLÓ FŐSZERKESZTŐ

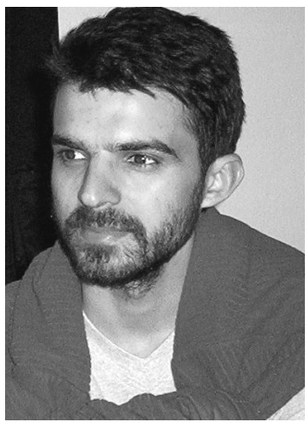

MME

A Biblia évében, a több ezer éves Szentírás ünnepe mellett, szinte jelentéktelennek tűnik országos „körlevelünk” negyedszázados jubileuma. De kár lenne lebecsülni a lapot. Ha bele gondolunk, egykor Pál apostol levelei, bizonyságtételei is gyülekezeti körlevélként keletkeztek: köszöntések, híradások, tanító szakaszok, tanácsok, imádságok, költemények – mind-mind egyetlen „kiadványban”. Szinte rovatokra lehetne bontani az Újszövetség leveleit, amelyek rövid idő alatt szinte „sajtótermékké” váltak az első századokban: a korai keresztények másolva sokszorísották őket, hogy a gyülekezetek közös kincsként használhassák az apostoli írásokat. A médiaszolgálat tehát tulajdonképpen ősi öröksége az egyháznak, nem a 20-21. század találmánya.

Az 1983-ban induló országos körlevéllel „apostoli” feladatokat vállalt fel azzal, hogy bizonyságtételein keresztül tanított, és építette, erősítette a testvéri kapcsolatokat. Ezeket a feladatokat igyekszünk a mai napig is szemünk előtt tartani. Ebben jó példát jelent számunkra az 1910-1944 között megjelent első egyházi lapunk, a *Békeharang*. A majdnem 35 éven keresztül – 4-16 oldal terjedelemben, havi, vagy kétheti gyakorisággal – megjelenő folyóiratból rengeteget tanulhatunk: e majdnem négy évtizedes időszakban egymást váltották az új koncepciók, ötletek, változtatások – mind-mind azért, hogy egy igazán értékes és hasznos egyházi lap szülessen. (A lap jubileum apropóján örömmel mondhatom el, hogy a Kisegyházkutató Egyesület támogatásának köszönhetően a *Békeharang* valamennyi száma olvashatóvá válik az interneten, az egyesület honlapján, a www.kisegyhazkutato.hu címen!)

A *Békeharang* különleges küldetést vállalt fel azzal, hogy a tanítás és a közösség építése mellett, harmadik szempontként igyekezett a misszióra, a külső megszólításra is törekedni. Az egyház első és második nemzedékének szerkesztői úgy tekintettek a lapra, mint egy „zászlóra”, amelyet észre lehet venni, sőt fel kell mutatni, tovább kell adni. Ez örök kihívása marad egyházi hírleveleinknek, lapjainknak: hogyan szólaljunk/szólaltassunk meg úgy, hogy bizonyságtevő szavaink ne csupán minket építsenek és közösségünket erősítsék, hanem érvényesülhessen bennük Jézus nyitottsága, szeretetének érthető kifejezése. A *Metodistának* a közösségeinken kívül állók felé is szolgálattal kellene lennie. Munkatársainkkal bízunk abban, hogy tematikus számaink egyre inkább képesek a világ keresztény „olvasatának” világos és vonzó megfogalmazására. Így szeretnénk bátorítani olvasóinkat a tovább adásra, a megosztásra, a világra való nyitásra!

Nyitásunkat elkerülhetetlenné teszi az a tény, hogy miközben folyamatosan zajlik a kommunikáció forradalma, az emberi közösségeink szép lassan átalakultak, kommunikációs társadalomban élünk. Mit jelent ez? Információt, üzenetet és adatot, amelyek a legkülönbözőbb formákban, tekintet nélkül az ember helyére, idejére, időbeosztására, korlátlan mértékben, folyamatosan, késedelem nélkül és közvetlenül érnek el minket. Felmérhetetlen a hatása annak, hogy az információnak ez a szabad áramlása, az ember folyamatos készenléti állapota, a köztér és a magántér közti határok felbomlása hova fog vezetni. Egy azonban biztos: a következő negyedszázadban, az ötödik metodista nemzedéknek ezekkel a kihívásokkal kell szembenéznie. Fiataljainkkal és tinédzsereinkkel a világ korlátlanul „párbeszédben” áll, hatásai között élnek. Mit tenne ma Jézus? Biztos vagyok benne, hogy ma is elkezdene beszélgetni, s nem hagyná kiszolgáltatottan magára az embert. Ugyanúgy el lehetne érni őt, mint egykor, talán lenne nála mobiltelefon, írhatnánk neki e-mailt, vagy sms-t. Ezt kell tennünk nekünk is: jelen lenni, megosztani, nyitni, mert a világ lelke szomjazik. Szomjazik az élő Isten után. (Zsolt 42,3)

GYURKÓ JÓZSEF METODISTA LELKÉSZ A SZEKSZÁRDI RÁDIÓVAL 1991-BEN KEZDETT EL DOLGOZNI, MAJD NYÍREGYHÁZÁRA HELYEZÉSE UTÁN A MAGYAR RÁDIÓ HELYI KÖRZETI STÚDIÓJÁBAN 1996-TÓL 2005-IG VÉGEZTE SZOLGÁLATÁT. EZ UTÓBBIÉRT A MENNYEIN KÍVÜL RANGOS SZAKMAI ELISMERÉST IS KAPOTT. AZ ALÁBBI SOROKBAN Ő VALL TEVÉKENYSÉGÉRŐL.

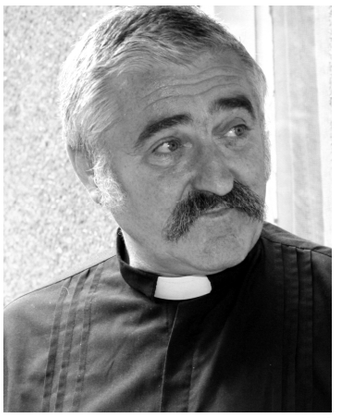

MME

Egy rádiós lelkész vallomásai

■ SZUHÁNSZKI JÁNOS RIPORTJA GYURKÓ JÓZSEFFEL

– JÓZSEF, MONDANÁL VALAMIT AZ OLVASÓKNAK A KEZDETEKRŐL? HOGYAN KERÜLTÉL KAPCSOLATBA A RÁDIÓZÁSSAL?

– A rendszerváltás után megnyílt a lehetőség arra, hogy a médiában az egyházak nagyobb teret kapjanak. Szekszárdi szolgálati időm alatt megkeresett az egyik stúdió vezetője, hogy nincs-e szabad kapacitásom egy ökumenikus vallási műsor szerkesztésére. Ekkor már ment a Dunántúli Naplóban a mai napig megjelenő *Evangélium* című rovat, melyet a különböző egyházak lelkészeinek írásaiból állítottak össze. Most a Szekszárdi vasárnap című újságban Heti evangélium a rovat címe. Ennek a célkitűzése az örömhír hirdetése volt. Ezt látva keresett meg a rádiós, és kért, hogy ennek mintájára készítsek egy rádiós műsort. Hetente fél óra műsoridőt ajánlottak fel vasárnap délelőttre. Ezt előre kellett szalagra készíteni, ami kicsit nehezen ment a technika hiánya miatt. Felkéréskor az Úrtól vezetést kértem – látva magam alkalmatlanságát. Az Úrral való szerződésem úgy szólt, hogy mindenhova elmegyek –, ahova hívnak, de sehova nem tolakszom magamtól.

A műsor szerkesztéséhez nélkülözhetetlen technikát a holland testvérektől kaptam – ajándékba. Ez egy egész kis stúdió volt. Ugyanakkor egy másik állomás is felkeresett, ahol Viktor János: Csendes Percek című evangéliumi igemagyarázatait olvashattam fel élő adásban.

– ÉS HOGYAN FOLYTATÓDOTT EZ A FAJTA SZOLGÁLAT NYÍREGYHÁZÁN?

– Kerestem az új helyen az új küldetésemet. A saját kis stúdiómra nézve megkérdeztem az Istent: Uram miért van ez itt most nálam? Keresve a választ erről a témáról Úsz István ortodox lelkésszel is beszéltem. Ő azonnal felvette a kapcsolatot a Magyar Rádió Nyíregyházi Stúdiójának vezetőjével. Ő éppen keresett egy vallási műsor-koordinátort, mert a saját kollegái közül senki nem vállalta ezt a feladatot. Ekkor azonnal egy időpontot beszéltünk meg, meglátogatott kis stúdiómban, a toronyszobában, és megkérdezett az elképzeléseim felől. Azt mondtam neki akkor, hogy nem szeretném, ha istentiszteleteket sugároznánk ebben a műsorban, hanem 5-7 perces hitéleti átéléseket, megtapasztalásokat aktuális zenei és verses keretben. Ez neki illett a műsorstruktúrájába, és a következ ő hétre meg is rendelte a műsort. Kérdezte mi legyen a címe. Erre az ökumenikus lelkészek közössége adta meg a választ: *„Gondoltál már arra, hogy...”* A stúdió megszűnéséig ezen a címen hangzottak el az adások.

A műsor minden vasárnap reggel 9 órakor volt fogható. Az eleinte 15 perces műsoridő a pozitív visszajelzések miatt 30 percre nőtt. Állandó segítő munkatársam volt Pregitzer Fruzsina színművésznő, aki versmondó, felolvasó, bemondó szolgálatával emelte a műsor színvonalát. Az Úrtól kaptam Őt ajándékba.

– HONNAN TUDTAD, HOGY EVANGELIZÁLNI KELL?

– A médiával kapcsolatban mindig az a Biblia-idézet vezetett: *„Munkálkodjatok a város jólétén…*” Ebben az időben arra a látásra jutottam, hogy az Isten országáról szóló örömhír fontosabb, mint az egyház maga. Ebben a bizonytalan és változó korban az emberek valami biztosra voltak éhesek, melyet tudom, hogy csak az evangéli-

um adhat. Hálás vagyok az akkori nyíregyházi lelkész kollegáknak, akik készek voltak áldozatok árán is magukévá tenni ezt a célkitűzést. (Volt magas tudományos fokozatú lelkész, aki ott előadást akart tartani, de aztán nem kis önmegtagadással papír nélkül is elmondta ugyanazt az egyszerű ember számára is érthetően és örömmel. A legnagyobbak az óvodás számára is érthetővé tudják tenni a mondanivalót.)

– MILYEN BÁTORÍTÓ VISSZAJELZÉSEKET KAPTÁL?

– Elsősorban az Úrtól kaptam belső nyugalmat és örömöt. Azután a stúdió vezetőitől és munkatársaitól, akik a befogadással és az elfogadással jelezték, hogy a jó visszhang által igényt tartanak a műsorra. „Itt az Úr képviselője, az atya" – mondták. Ezek a kollegák gyakran megtiszteltek belső gondjaik és terheik megosztásával, és különböző lelki tanács-kérésekkel. A stúdióvezető mindig megbecsüléssel emlegette a műsort a rádió országos vezetése előtt, mint egy biztos rovatot.

A hallgatóktól rendszeresen pozitív visszajelzéseket, észrevételeket és javaslatokat kapott a stúdió a műsorral kapcsolatban. Ők kazettában is kértek másolatot az elhangzottakból. Határon kívülről is így történt, mert a műsorszórás Ukrajnában és Erdélyben is fogható volt. Jó visszajelzéseket kaptunk a helyi gyülekezetektől is – főleg a katolikusoktól. Ezeken kívül az önkormányzat kulturális vezetősége előtt is ismert volt a műsor.

– A 2005-ÖS ÉVI KONFERENCIÁNKON EGYHÁZUNK PÜSPÖKE IS MÉLTATTA SZAKMAI ELISMERÉSEIDET. MELYEK EZEK?

– Én voltam a legjobban meglepve, hogy a rádiós kollegák egyhangúan szavazták meg, hogy a Magyar Rádió nívó-díjára jelöljenek. Ezt a 2005. március 15-i ünnepségen kaptam meg a Magyar Rádió 80 éves évfordulóján. Nyíregyházáról való elhelyezésemkor pedig a Rádió Körzeti Stúdiójának Samu András-díját kaptam meg.

Erről én nem szeretnék különösebben beszélni, mert méltatlannak érzem magam. Az Úré a dicsőség és a kollegáké, elsősorban Pregitzer Fruzsina művésznőé és a lelkész-ill. rádiós munkatársaké. Ők áldozatukkal és tudásuk magas fokával járultak hozzá a színvonal – mindenféle értelemben vett – emeléséhez. Nagy köszönet érte.

PRÚSZ – Újságírók szövetségben

■ DR. LAKATOS JUDIT

MME

Bizonyára kevesen tudnának helyes választ adni a metodista egyházban arra a kérdésre, hogy minek a rövidítése a fenti betűszó. Ez azonban nem az egyháztagok hiányossága. Már négy éve, hogy megalakult a Protestáns Újságírók Szövetsége (PRÚSZ), amelynek a metodista egyház médiával foglalkozó lelkészei, teológusai, munkatársai is tagjai vagyunk, erről azonban keveset beszélünk. A PRÚSZ maga is küzd azért, hogy kilépjen az ismeretlenségből, a tagok saját munkaterületükön folyamatosan sokat tesznek azért, hogy a szervezetet szélesebb körben ismertté tegyék. Többször tudósított a Duna Televízió Élő egyház című műsora egy-egy rendezvényről, ha közéleti kérdésekben hallattuk a hangunkat, országos napilapok is közölték a nyilatkozatainkat.

De lássuk, mivel is foglalkozik a szövetség! Az eredeti elgondolás szerint a protestáns egyházakhoz tartozó újságírók, egyházi és világi sajtóban dolgozó szakemberek összefogása volt a cél, majd kibővült a kör a médiával az oktatásban foglalkozókkal, diákokkal. A református egyházból indult kezdeményezés óriási visszhangra lelt, s az első találkozóra a református, evangélikus és baptista egyház képviselői mellett a metodisták is meghívást kaptak. Egyetlen metodista résztvevőként rögtön a szervezet megalakulását előkészítő bizottságba is belecsöppentem. Úgy érzem, nagy megtisz-

teltetés, hogy a négy, meglehetősen eltérő létszámú, súlyú egyház képviselői egyenrangúak a szervezetben, s az alapszabály szerint az Elnökség mind a négy egyházat kell, hogy reprezentálja, így egy elnökségi helyet is magunkénak mondhatunk. A szervezet elnökévé egy régi evangélikus presbitert, kiváló tévés-rádiós riportert választott az alakuló gyűlés, Novotny Zoltánt, aki nemcsak nevét adja a tevékenységhez, hanem oroszlánrésze van abban, hogy a szervezet ma is működik, és számos fórumon megjelenhet, kezdve a protestáns kulturális esttel, a különféle tévécsatornákon folyó műsorokig. A szövetség ma már körülbelül másfélszáz tagot számlál, köztük jó néhány ismert újságírót, tévés, rádiós riportert, műsorvezetőt, egyetemi tanárt, s számtalan szorgos egyházi, gyülekezeti lapot szerkesztő „dilettánst". A neveknél talán fontosabb az a sokszínűség, amit a szervezet megjelenít, s az, hogy a különféle rendezvényeken mindez testvéri összhangban lehet jelen.

A PRÚSZ éves közgyűléseken ad számot a tagság előtt a végzett munkáról. Minden évben szembesülnünk kell azzal, hogy nagyon kevés, ami az eredeti szándékból megvalósult. Nem sikerül érdemben változtatni azon, milyen témák, milyen hangnemben hangzanak el a világi sajtóban az egyházak kapcsán. Nem sikerül a média pénz uralta világában az értékközpontúságot úgy képviselni, hogy az a szélesebb közönségre is hatást gyakoroljon. Ritkán sikerül olyan egyházi vonatkozású hírt becsempészni az országos lapokba, amely nem botrányról, kétes értékű szenzációról szól. Nincs még protestáns médiaarchívum, protestáns médiafigyelő és sok minden más sem. De talán ezeknél fontosabb az, amit a szervezet az elmúlt négy évben tett, aminek a kibontakozását elősegítette. Itt elsősorban arra az informális kapcsolati hálóra gondolok, ami nemcsak egy-egy felekezeten belül, hanem egyházak között is szövődik az újságírókon keresztül. Vendégek lehetünk egymás egyházi lapjában, médiaeseményein. (Egy alkalommal például a Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének egy rendezvényén képviseltem a PRÚSZ-t, az előadás után sokan odajöttek, érdeklődtek a metodistákról, s egy katolikus lap cikket kért rólunk.)

Az éves közgyűlésekkel egy időben tartott szakmai fórumokon neves tudósok, újságírók, politikusok társaságában beszélgethetünk közéleti és szakmai kérdésekről. Évente szervez az Evangélikus Élet médiaműhelyt, ahol diákok és gyülekezeti újságírók ismerkedhetnek az újságkészítés rejtelmeivel a PRÚSZ tagjainak részvételével. A szövetség egyik legsikeresebb vállalkozása, hogy évente néhány alkalommal kötetlen beszélgetésre hívja a tagságot valamelyik budapesti étterembe, ami a kapcsolatteremtés kiváló lehetősége. Minden évben Ráth Mátyás-díjjal ismeri el a szervezet egy protestáns újságíró munkásságát, s egy alkalommal irodalmi pályázatot hirdetett fiatalok számára, jelentős pénzjutalom kíséretében. (Kár, hogy a számos pályamű között nem volt metodista.) A PRÚSZ 2006-ban egy évkönyvet jelentetett meg, idén pedig protestáns újságírók írásait fűzi össze egy antológiában, amely remélhetőleg a szélesebb egyházi (s talán világi) közönség előtt is sikert arat.

A protestáns újságírók fő működési területe nyilvánvalóan nem a PRÚSZ. A tisztességgel leírt vagy kimondott szó, az emberi méltóság képviselete, a hit élő példáinak bemutatása, az egyház ügyének bármilyen csekélyke szolgálata alapvetően nem a PRÚSZ rendezvényein valósul meg, hanem a mindennapok munkája során. A PRÚSZ csak egy lehetőség arra, hogy ezt a sokszor küzdelmes feladatot annak tudatával végezhessük, hogy nem vagyunk egyedül.

Egyházi web világ...

Hivatalos web oldal:	metodista.hu
Gyűjtő lap:	metodista.lap.hu
Ifjúsági web oldal:	mix.metodista.hu
Gyülekezeti oldalak:	szeged.metodista.hu, kiscelli.metodista.hu, stb.
Blog ajánlat:	kiscelliifi.blogspot.com
Gyermekmunkás blog:	noebarka.blogspot.com

Webkettő – Oszd meg magad!

■ PÁSZTOR ZOLTÁN

MME

A CÍMBEN SZEREPLŐ FOGALOM AZ INFORMATIKAI SZAKZSARGONBAN AZ INTERNETES INFORMÁCIÓKÖZLÉS MÁSODIK NAGY – JELENLEG VIRÁGZÓ – KORSZAKÁT JELENTI. WEB 2.0-NAK ÍRJÁK HIVATALOSAN, ÉS EGY MONDATBAN ÚGY LEHET MEGFOGALMAZNI A LÉNYEGÉT, HOGY AZ INTERNET MA MÁR EGY OLYAN FALIÚJSÁG, AHOL A MEGJELENÉSEK ZÖMÉT NEM INTÉZMÉNYEK, HANEM EGYÉNEK ÉS ALKALMI VAGY ÁLLANDÓ KÖZÖSSÉGEK HOZZÁK LÉTRE, ILLETVE BŐVÍTIK AZÁLTAL, HOGY VÉLEMÉNYEZIK EGYMÁS MONDANIVALÓJÁT.

E sorok írója először 1985-ben (!) találkozott az internettel, noha akkor még nem tudta, hogy így nevezik. Egy magyar kutatóintézetben, Budapesten, amerikai egyetemi adatbázisok kulcsszavas keresőjét értük el, tesztként a nukleáris vajaskenyér szót beírva. A rendszer, a műholdas kapcsolat segítségével megtalált egy iráni tanulmányt, amely az egyes élelmiszerek háttérsugárzásával foglalkozott. Ez volt első találkozásom a globalizált információdömpinggel, és annak ellenére, hogy számomra semmilyen gyakorlati értéke nem volt, életre szóló élményt jelentett. De azt, hogy a keresést megvalósító számítógépes hálózati technológia hogyan változtatja meg a világot a következő évtizedben, senki sem sejtette.

Az internet azóta sokat változott. Nem csak azért, mert hovatovább minden háztartásban, munkahelyen, sőt a mobil eszközök segítségével tulajdonképpen bárhol a föld kerekén bárki számára elérhetővé vált, hanem minőségileg is. Eleinte csak a nagy egyetemi könyvtárak és kutatóközpontok osztották meg egymással adatbázisaikat, hadászati, kormányzati és igazgatási célokra használták. Később megjelentek az első újságok és az internetes reklám- és marketing oldalak. Ezek jellemzője az volt, hogy tulajdonképpen a nyomtatott (ma papír alapúnak mondják) információk egyfajta távmásolata jelent meg. Körülbelül ebben a fázisban, a kilencvenes évek közepén jelent meg az internet Magyarországon. Az első, igazán az internetre specializált magyar újság az „INteRNeTTo” volt, mely 1995-ben kezdte meg működését Nyírő András szerkesztésében (ennek utóda a mai napig népszerű Index hírportál). A különböző cégek, szervezetek a kilencvenes évek második felében készítették el első weboldalaikat, melyek elektronikus brosurák, különböző időszakonkét frissülő kiadványok voltak.

Az internet következő minőségi váltása a multimédia megjelenése volt. A szélessávú adatátvitel elterjedése lehetővé tette, hogy percre kész frissességű kép- és hanganyagok szeljék át a világot, biztosítva mindenki számára az azonnali információhoz jutáson túl az átélés lehetőségét.

Az igazi generációváltás azonban mégsem technikai, sokkal inkább társadalmi fordulat volt. A fent említett „INteRNeTTo” már indulásakor azzal különböztette meg magát a hagyományos újságoktól, hogy „on-line” olvasói fórumot hozott létre. A fórumon azonnal lehetett reagálni a hírekre, cikkekre, vagy bármilyen, az olvasó által érdekesnek vagy fontosnak tartott témában vitát kezdeményezni. A vitázók hamar rájöttek arra, hogy a virtuális tér álcája lehetőséget ad különböző személyiségek felpróbálására, így akár egy vitában több álláspont képviseletére, minden kockázat nélkül.

Úgy gondolom, hogy az internet ezen a ponton egy posztmodern társadalmi igénynek nyújtott teret. Amikor minden kérdésünkre többféle válasz lehet, minden történésnek többféle magyarázata van, és minden érték többféle szempontból vizsgálható, miért ne lehetne valakinek – a virtuális térben, tehát az interneten – többféle személyisége?

A másik, az előzőnél jóval gyakoribb igény az önmegmutatás vágya. Az internet segítségével a közlő el tudja mondani mindenkinek azt, amit egyébként senkinek sem tudott-mert-akart elmondani. Nem tesz semmi különöset, csak azt, hogy amit korábban a párna alatt tartott naplóba írt, most a számítógép klavíatúráján pötyögi be, és egy hirtelen „enter”-t követően elküldi az internetre. Így jöttek létre az internetes naplók, másnéven blogok. (Eredetileg web-blog, azaz webnapló, ennek a rövidítése a blog.) A technika azt

is lehetővé teszi, hogy bárki készítsen magáról hangban, vagy mozgókép formájában blogot, azaz vblogot. A blogírást blog-host portálok (olyan internet oldalak, ahol bárki készíthet magának blog felületet), a video-blogolást a videomegosztó portálok tették lehetővé. Szerzői közösségek is készítenek blogot, ily módon sajátos zamatú elektronikus újságok jönnek létre (ennek példája a keresztény El Mondo blog – elmondo.blog.hu).

Share it yourself! – azaz magyarul: Oszd meg magad! A mondat mindkét nyelven két jelentésű (angolul frappánsabb egy csöppet), arra szólít fel, hogy tedd közzé, ami benned van, amid van, aki vagy és ehhez nem kell külső segítség, végezd el önállóan. Ez a webkettő lényege, a virtuális kitárulkozás, az interperszonális kommunikáció elmélyítése, elválasztása a személyes jelenléttől és többszereplőssé tétele.

Mit jelent ez a keresztények számára? Rengeteg lehetőséget, amelyekkel nem élünk. Számtalan téma, személy, kérdés, amelyekre lehetséges a hívőknek reagálniuk. Számtalan alkalom, terület, ahol beszélgetéseket indíthatunk. És lehetőség arra, hogy a saját közösségeinket erősítsük, véleményt cseréljünk, vagy éppenséggel megnyissuk a kívülállók felé!

A „webkettő” talán kicsit idegen, főleg az idősebbek számára. Azt gondolom, nemcsak megismerni érdemes, hanem élni is vele. A társadalmi változásnak, amelyet a technikai fejlődés elősegített, nem tudunk ellenállni, nem is kell, de kommunikálnunk tudni kell benne. Mert csak úgy lehet esélyünk arra, hogy tanítvánnyá tegyünk minden népet, ha ismerjük a nyelvüket.

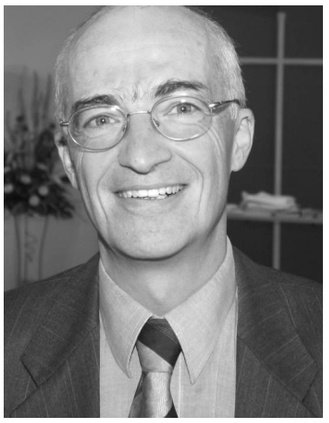

MME

(Kényszer)leszállás

■ DR. PATRICK STREIFF PÜSPÖK

Ezeket a sorokat azt követően írom, hogy a svájci államszövetség és a svájci nemzeti bank milliárdos segélyt nyújtott a legnagyobb svájci bank, az UBS számára. Miután az USA és számos európai ország kormánya döntött segélyek mellett, úgy tűnt, hogy Svájcban ehhez hasonlóra nem lenne szükség. Végül mégis minden másképp lett, mivel már senki sem bízott a másikban, és végképp a bankok egymásban nem.

Mire Önök ezeket a sorokat olvassák, a történelem már tovább íródott. Kisebb-nagyobb résztvevők százezrei fognak az ügyben kavarni és azért tenni, hogy a globális pénzpiac megnyugodjon, vagy még jobban kilengjen. Csak egy kellemetlen, göröngyös leszállással megússzuk, vagy kényszerleszállás lesz belőle?

Egy repülőgépes leszállásnál legalább tudom, hogy a pilótafülkében lévő 2 ember vezeti a repülőgépet. Az utasok nemcsak nem nyúlhatnak bele a kormányba, de bekötve kell ülniük a helyükön. A globális pénzügyi válságban viszont mindenki, akinek pénze van a bankban, a banknál befektetve aktív játékos. Egy komplikált leszállásnál sem szerencsés, ha az utasok a fülkében egyre izgatottabban rohangálnak össze-vissza az egyik oldalról a másikra; ha pánikszerűen vesznek és eladnak, vagy bankot váltanak.

Az igazi vesztesek nem azok lesznek, akik milliókat buktak, hanem azok, akik sosem rendelkeztek bankszámlával. Ők szenvednek a leginkább azalatt, ha minden drágább lesz, és a szegényeknek adott segélyek csökkennek. Miközben a legnagyobb svájci banknak nyújtott segélyről olvastam, szó volt arról is, hogy az év eleje óta a legszegényebbek száma, akik nap mint nap éheznek, globálisan 10%-kal nőtt, mert a legalapvetőbb élelmiszerek ára megdrágult.

„*Amit a legkisebbek közül eggyel tettetek, azt velem tettétek*“ – ezért ne adjuk fel a jócselekedeteket, ameddig erőnk telik. Gondoljon erre, amikor decemberben ajándékokról és adakozásról van szó!

(FORDÍTOTTA: DOMBY RAYMUND)

A média hatása a gyermek fejlődésére

■ SZTUPKAINÉ PÁL ZSUZSANNA

MME

A fenti címmel írta főiskolai szakdolgozatát legidősebb gyermekem. A statisztikai táblázatok, egy kutatás eredményét rögzítő adatokon túl sok olyan érdekességeket is tartogatott számomra ez a dolgozat, amely mint gyakorló édesanyának nekem is napi gondom kamaszodó, kisebb gyermekeim között. Másrészt, mint a médiával közvetlen, vagy közvetett módon foglalkozó, felelősséget érzek, hogy a média káros, romboló hatására mások figyelmét felhívjam.

Gyorsuló világban élünk. A tömegkommunikáció legelterjedtebb eszköze, a televízió, szerves részévé vált életünknek. Magyarországon talán nincs is olyan háztartás, ahol ne lenne televízió, ott van a mi családunkban is, és meg kell tanulnunk helyesen élni vele. Szakemberek megállapították, hogy a televízió nemcsak befolyásolja a világot, hanem alakítja is. A gyerekek életének, az ismeretszerzésnek, a szórakozásnak legmeghatározóbb eszköze. A fentebb említett dolgozat statisztikai adataiból kiderül, hogy a 3-10 éves korú gyerekek napi 3-6 órát töltenek a képernyő előtt. Ez több mint az olvasásra, játékra, sportolásra fordított idő összesen. Közülük sokan fáradtsággal, fejfájással, álmatlansággal küszködnek. A gyermekek passzív befogadói a látottaknak, ezzel elfojtva egyéniségüket, gondolkodásukat, kreativitásukat. A gyermekek a legkisebb kortól találkoznak a halállal, az erőszakkal, a szexualitással. Az óvodásokra a reklámok is nagy hatással vannak. A mozgalmas, színes, zenés képek elbűvölik őket.

A televízió káros hatását csak olyan családi közösségben lehet ellensúlyozni, ahol a gyerekek és szülők harmonikus közösségben élnek. A televízió átalakította a családok, a gyermekek szabadidős tevékenységét, befolyásolja a hétvégi programokat, ezzel a család belső összetartása meggyengült. Régen a nagycsalád modellje volt tipikus, jellemzője volt a gondoskodás, a törődés, a szeretetnek sokféle kifejeződése. A 21. századra sokat változott ez a kép. Ma a család válságáról beszélnek. A válások, a csonka-, vagy töredékcsaládok képe, a szülők túlhajszoltsága, a média hatása felborítja a hagyományos értékrendet és negatív módon befolyásolja a felnövekvő nemzedéket.

A Nagycsaládosok Országos Egyesülete pár évvel ezelőtt a gyerekek érdekeit képviselve médiakutatást végzett. A megfigyelők arra a következtetésre jutottak, hogy a délutáni és esti időszakban, vagyis a gyerekek által leginkább nézett idősávban a gyerekek nem kapnak megfelelő védelmet. A jelen és a jövő társadalma elképzelhetetlen a médiumok használata nélkül. De a helyes médiahasználatban szükség van a gyermekekért felelősséget érző szülők, pedagógusok, lelki segítők és a szakemberek, műsorszerkesztők összefogására, hogy együttesen találják meg a negatív hatások csökkentésére a megoldást.

Talán többek előtt ismert, hogy a Média a családért Alapítvány és a Képmás családi magazin létrehozta a Családbarát Médiáért-díjat, amellyel azt az újságcikket, vagy elhangzott adást részesítik elismerésben, amely a családot, mint értéket mutatja be. A gyermekvállalás szépségéről, a család védő szerepéről, a több generációs együttélésben rejlő lehetőségekről szól, vagy ezek minél teljesebb megéléséhez, és a felmerülő nehézségek, problémák megoldásához nyújt segítséget.

A női rovatnak feladata lenne mindezen témák mellé a keresztény értékeket társítani, a Krisztusban megélt hétköznapok hiteles bizonyságtételét továbbadni. Mert a gyermek abból tanul, amit lát. Ha együtt él a televízióban látott gyűlölettel, félelemmel, akkor megtanulja a gyűlölködést, vagy szorongó lesz. De ha a családjában szeretetteljes légkörben megértéssel, elfogadással él együtt, megtanul szeretetre lelni és szeretetet közvetíteni a világban. Ha Isten gyermekeként él, az isteni szeretet sugárzik majd át az életén és cselekedetein. Vajon a mi gyerekeink mivel élnek együtt?

A Csendes Percekről – kicsit személyesen

MME

■ CSERNÁK ISTVÁNNÉ, A MAGYAR KIADÁS FORDÍTÓ MUNKATÁRSA

Először fiatal koromban találkoztam a Csendes Percek című áhítatos füzettel. Előfordult, hogy valamilyen egész napos programot szerveztünk a miskolci ifjúsággal. Ilyenkor Szuhánszki János bácsi a Csendes Percek aznapi írását olvasta fel, ami náluk a családban mindennapos gyakorlat volt. Különleges hatásuk, hangulatuk volt ezeknek az írásoknak. Megragadott a személyes hangvételük, közvetlenségük, amihez az áhítatos légkör is hozzátartozott.

Abban az időben Amerikából érkeztek a füzetek misszió gyanánt az ott élő keresztyén testvérektől. Egy maroknyi lelkes csapat, többségükben református lelkészek, találtak kapcsolatot a metodista Upper Room irodával, az ő kiadványukat fordították, szerkesztették, nyomtatták magyar nyelven, és postázták sok magyarországi és erdélyi lelkipásztor részére 1952-től egészen 2000 végéig.

2000 tavaszán Cleveland-ben a Generálkonferencián kaptuk a felkérést az Upper Room Iroda vezetőitől, hogy tudnánk-e vállalni Magyarországon a kiadvány további gondozását. Az ottani önkéntesek már nem tudtak megbirkózni a feladattal, az utolsó években tulajdonképpen egyetlen család hordozta a munka oroszlánrészét. Nagy megtiszteltetésnek, de egyben óriási kihívásnak éreztük a feladatot, ugyanakkor bizonyosak voltunk benne, hogy szükség van a kiadványra, sokaknak jelent mindennapi lelki táplálékot. Tudtuk, hogy Isten áldása lesz munkánkon, Ő gondoskodik majd a részletekről.Ezután felgyorsultak az események. Hivatalos levelezések, egy gyors „kiképzés” következett, majd szeptembertől elkezdtük fordítani a januárban esedékes szövegeket. A lelkes csapatban hamar kialakult a munkamegosztás: lektorálás, szerkesztés, terjesztés, levelezés, pénzügyek – mind felelőst igényelt. A szövegek fordítására többen jelentkeztek a különböző gyülekezetekből, fiatalok és idősebbek egyaránt.

Érdekesen alakult a Csendes Percek útja az évek folyamán. 2001-ben 3000 alatt volt a megrendelések száma, ma egy-egy füzetből átlagosan 6200 példányt rendelünk, és a magyarországi olvasókon kívül, akik különböző egyházakhoz tartoznak, eljutnak a füzetek határon túli magyar testvérekhez, Európa és a világ számos országába. A hajdan nekünk küldő amerikai-kanadai magyarok is tőlünk kapják az áhítatokat minden napra. Az Upper Room Iroda által szervezett európai találkozókon mindig csodálkozva kérdezik, hogyan sikerül nekünk ilyen magas példányban terjeszteni a Csendes Perceket és még növelni is a számokat. Európában az angliai 10.000-es példányszám után második helyen állunk. A lengyel 1500, a bolgár 2000, az észt 1800, a portugál 1200 példányban jelenik meg.

A választ nem tudom, de a visszajelzésekből látjuk, Isten megáldja és felhasználja a Csendes Perceket. Nagy segítséget jelent az Upper Room bátorítása, anyagi támogatása is, ami nélkül nem tudnánk finanszírozni a nyomtatást, postázást, stb. Különleges előny az évek óta működő internetes megjelentetés is, amihez széles olvasóréteg hozzáfér (www.csendespercek.hu). Nagyszerű lehetőség, hogy magyar szerzők írásai, bizonyságtételei is megjelenhetnek a kiadványban. Hálásak vagyunk, hogy a munkatársak, fordítók között jó kapcsolat alakult ki. Sikerült egy fordítói konferenciát és egy áhítatíró konferenciát rendeznünk, de további találkozókat, eszmecseréket tervezünk a fordításban, írásban részt vevők számára.

Igazából pontosan nem tudjuk, hány különböző helyre, hányféle olvasóhoz jut el a Csendes Percek. Az irodából küldjük magánszemélyeknek, gyülekezeteknek, könyvesboltokba, börtönmisszióba, idősek otthonába, de terjesztik maguk az olvasók is kórházakban, barátaik, ismerőseik körében. Örömmel viszem kollégáimnak én is minden alkalommal, akik nemcsak saját maguknak, de a tanítványoknak is gyakran olvasnak belőle a hétfő reggeli áhítatokon.

A nyolc év alatt szívemhez nőtt a könyvecske és a hozzá kapcsolódó szolgálat. Mindig kíváncsian kezdek egy-egy újabb példány lektorálásához, élvezettel olvasom a bizonyságtételeket, melyek gyakran számomra is személyessé válnak. Hálás vagyok Istennek, hogy ilyen módon részt vállalhatok az evangélium terjesztésében. Kívánom, hogy a jövőben is minden kedves olvasónknak lelki épülését szolgálja. Szeretnék bátorítani mindenkit, hogy egyházunknak ezt a kiadványát bátran használjuk a misszió céljára.

„Zsoltárt zengek Istenemnek!"

■ CSERNÁK ISTVÁN, A MAGYAR KIADÁS FELELŐS SZERKESZTŐJE ÉS KIADÓJA

MME

Isten dicsőítése, magasztalása fontos feladata, de ajándéka is a hívő embernek. Erre gondoltunk, amikor a Csendes Percek hátsó fedőlapjára jubiláló énekszerzőket és énekeket helyeztünk. Már több mint egy éve tart ez a sorozat, és folytatni szeretnénk a 2009-es évben is.

Imádságaink velejárója lehet az éneklés. Több napi áhítatos könyvben találkoztam már énekek megjelölésével is. Így a reggeli vagy esti csendességünk alatt egy-egy éneket is elolvashatunk, vagy talán el is énekelhetünk. A mi füzentünkben egy ének található, ami ugyancsak végigkísérheti ez időben csendességeinket.

Az éneklős Isten-dicsőítés legszebb példái a Bibliában vannak. A Zsoltárok könyvében olvasott imádságok egy részét már hangszerrel is kísérték. Dávid maga is zenével dicsérte Istenét, édesapja juhait őrizve.

Az Újszövetség szerzői is szívesen használták ezeket az éneklős-imádkozós formákat Isten magasztalására és a gyülekezet tanítására. Rendkívüli szépségű három zsoltár van a Lukács evangéliumában: Mária, Zakariás és Simeon éneke (Lk 1-2). Ki ne ismerné a Krisztus himnuszt a Fil 2,5-11-ből. A Róm 15,6-13 verseit olvasva láttam, micsoda gazdag kifejezéstárát vonultatja fel Pál az Isten magasztalásának. Öt különböző szó található ebben a rövid szakaszban, a görög nyelv sokoldalúságát és szépségét bizonyítva. A magyar nyelvben is szép kifejezéseket találunk erre: magasztal, dicsér, dicsőít, hálát ad, dicséretet zeng, énekel. stb.

Isten előtti megállásunk fontos része a hálaadó, magasztaló szó, ebben segítenek bennünket az énekek. Az az ének is, amit a Csendes Percek hátoldalán találnak az olvasók. Isten áldja meg csendes perceinket, és ennek nyomán szívünkben vagy ajkunkon felcsendülő imádságos lelkületű énekeinket.

(MEGJELENIK A CSENDES PERCEK 2009. JANUÁR-FEBRUÁRI SZÁMÁBAN.)

CSENDES PERCEK
Áhítatok minden napra!

Felekezetközi, nemzetek közötti kiadvány, 77 kiadásban, 44 nyelven.
Személyes bizonyságtételek, imádságok az év minden napjára,
melyeket valamennyi földrészen több mint hatezren olvasnak!
Kapcsolódjon be Ön is!

Megrendelés:
MAGYARORSZÁGI METODISTA EGYHÁZ
1032 BUDAPEST, KISCELLI U. 73. TEL.: 061/250-1849

EGY SZÁM ÁRA: 240 FT (2009-TŐL) ELŐFIZETÉS EGY ÉVRE: 1440 FT (2009-TŐL)

„Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!"

Reményik Sándor

(Sz)Építés Kürtöspusztán

■ Jávor András építész

Alfa

2004. július 10-én, egy vasárnapi ebédet követően Kurdi Zoli kaposvári lelkész, aki a kürtöspusztai cigányfalunak is lelkipásztora, felhívott, hogyha van időm és kedvem, mint építész nézzem meg a faluban lévő lerobbant iskolaépületet, hogy mit érdemes vele kezdeni. Ott ismerkedtem meg pásztor Shinnel, aki a koreai Metodista Egyház magyarországi misszióját vezeti. Az Ő gyülekezete vásárolta meg az ingatlant, hogy azt rendbe hozva a szegények szolgálatába állíthassa.

Körbejártuk az igen elhanyagolt, helyenként omladozó, bedeszkázott épületet, s beszélgettünk „koreai-magyarul", s tervezgettünk „pénztelenül". A körséta végén a déli saroknál megállva Zoli kérte, hogy hadd imádkozzon az épületért, az itt élőkért, s terveinkért. Az akkor elmondott ima, mint kiderült, meghallgatásra talált, és 2008. szeptember 8-án kézhez kaptuk a kivitelezőtől a felújított épület kulcsait... Az ima helyén ma egy üvegtéglából kirakott kereszt van, mely az épület szerves részét képezi, annak egyik szakrális jele.

Alfától Omegáig

A fent említett négy esztendő bővelkedett eseményekben, fordulatokban. Először mertünk nagyot gondolni, és a misszió fő területeként kezelt gyereknevelés céljára, az eredeti funkció helyreállítását terveztük. Ennek megfelelően egy, a mai előírások szerinti 3 tantermes iskola engedélyezési és kiviteli terveit készítettük el. Ezzel már volt egy „jövőkép", hozzá egy videóanimáció, mellyel lehetett tervezni és szervezni az adománygyűjtést.

Kiderült, hogy a megszerzett támogatás nem lesz elég az eredeti elképzelések megvalósítására, ezért 2007 tavaszán módosítottuk a tervet. A rendelkezésre álló keretösszegből az épület teljeskörű felújítását és a korábban is használt tetőtér beépítését lehetett megvalósítani. Az épületet Vasárnapi iskolának neveztem el, utalva az épület múltjára és az új tartalomra.

A kivitelezésre, mint megbízott lebonyolító, pályázatot írtam ki. Az így kiválasztott kivitelezővel folytatott áralku után a szerződést az ajánlati árhoz képest 16%-al olcsóbban kötöttük meg. (a versenyeztetéssel összességében kb. 33%-ot spóroltunk meg az egyház céljaira) A felújítás során az adottságok figyelembevételével (pl. görbe falak), de a mai kor igényeinek megfelelően alakítottuk ki, illetve át a „pedelluslakást" (ma már csak szolgálati), a gyülekezeti részt, valamint a tetőtérben a vendégteret.

Az épület hasznosítása többcélú (modernebbül multifunkciós). A gyülekezeti nagy- és kisterem nemcsak az istentiszteleteknek ad helyet, hanem gitáróra, gyerekfoglalkozások, korrepetálások, de más közösségi események, mint pl. virrasztás is tartható itt. A mosdóban a zuhany és a mosógép közcélúan a higiéné megteremtését és „elterjesztését" is szolgálja. A nagy telek és a vendégtér lehetőséget ad táborok, csendes napok, találkozók, konferenciák megtartására is.

Az épületnek már van gondnoka is, aki őrzi és felügyeli a faluban csak „palotaként" emlegetett helyet. A ház működése innentől már a pásztorok tehetségétől és a nyáj fogékonyságától függ.

Omega

A ház építészeti megformálása. Adva volt egy, már többször átalakított 30m hosszú 10 m széles nyeregtetős épület. Az északi részen volt kialakítva egy lakrész, mely közös folyosóval csatlakozott a déli félben lévő hajdani tantermekhez.

Először is funkcionálisan (és falakkal is) a földszintet két részre különítettem, a szolgálati lakásra és a gyülekezeti részre. Ez utóbbiban elhelyeztem kétnemű vizesblokkokat, a „hitoktató szobát” és a gyülekezeti termet.

Az egyházi szellemiséget szimbolizálva a déli falon lévő, üvegtéglából kirakott kereszten át árad be a kinti „keresztfény” a gyülekezetre, a ház mindennapi tevékenységére. A beáradó fény a burkolatba (elütő színnel) lerakott vonalon jut el a gyülekezeti terem északi falán lévő, „mindent meghatározó” ácsolt feszületig.

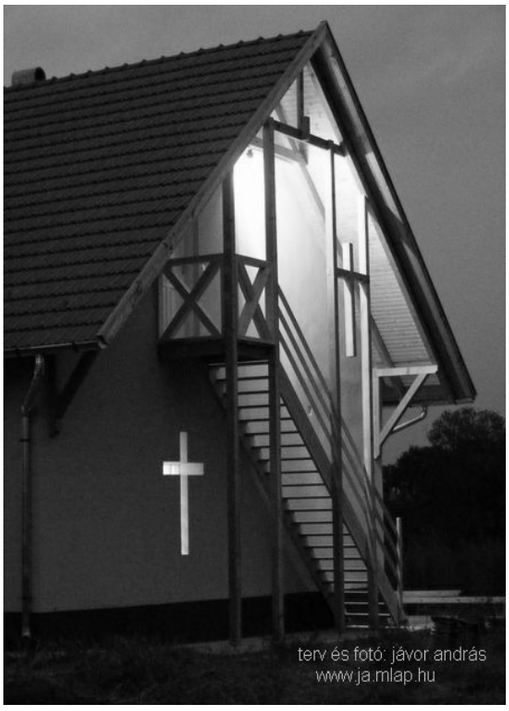

A kintről ideérkezőt először az északi homlokzaton egy téglaburkolatú kereszt fogadja, mely megjelöli a „helyet” ahol a „pogány” és a keresztény világ találkozhat, jelöli a „világi” (horizontális) és hívő” (vertikális) gondolkodás keresztezését, de az analógiában a kereszt az „ige” is.

A keleti oldalon lévő bejáratok méreteikkel is jelzik a gyülekezeti oldal és a lakás területeinek arányát. A homlokzatra az eredetivel azonos méretű, középen osztott „mai” ablakok kerültek. A monotóniát az ablakajtószemöldökök ívével törtem meg, melyet téglabukolatból készítettünk. A párkányok és az ajtók keretezése is téglából épült.

A színezés, a faluban még nyomokban fellelhető „hagyomány” szerint: sárga falak, fehér ablakkeretek, piros cserép. Ehhez rozsdabarna szemcsés lábazat készült. A déli oldalra került a (réges-régi) padlásfeljáró, stílusosan egy falépcső, amin keresztül a vendégtérbe juthatunk.

A déli homlokzat mondja el az épület lényegét, itt zajlik le nap mint nap, a nap segítségével a misszió küldetésének képi megjelenése. A már említett, falban lévő üvegtégla kereszttel (mely ne feledjük egy fontos imának is a helye!) átellenben a lépcsőtartó oszlopokon, a faltól 1,2 m-re van egy újabb, azonos méretű ácsolt kereszt. Ez túl a statikai merevítésen és a puszta dekoráción, fontos szerepet kap a napi „fényjáték során”, ugyanis a nap mozgásával együtt a kereszt árnyéka folyamatosan vándorol a homlokzaton. E vándorlás adja meg szakrális értelemben a ház külvilágnak szóló üzenetét is.

A gyülekezeti teremben lévő *kereszt(ség)* a burkolaton lévő átvezetéssel, az üvegkereszten át lép ki az épületből. A kilépést követően a kelő nap segítségével megjelenik a falon, láthatóvá és elevenné válik a környezetben mindenki számára.

A ház így, emberi közreműködés nélkül, csupán a nap (a magyar hagyományban nap=Jézus) segítségével is képes hirdetni az igét. És amit a pásztorok hozzáadnak, az már „csak” ráadás. Természetesen a mindennapi életet az a „csak ráadás” fogja jelenteni, amihez sok erőt és kitartást a szolgálóknak.

Röviden ennyit arról, hogy építészként hogy próbáltam meg hozzájárulni ahhoz, hogy Kürtöspusztán az „ige testté váljon”.

MME

EGYHÁZKÖZPONTI PROGRAMOK NOVEMBERBEN

KOORDINÁTOROK TALÁLKOZÓJA
November 7-9.
LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ
November 11-14.
MIX VÁNDORCSENDESNAP
November 15.

Hírek

■ WWW.METODISTA.HU

GYERMEK ÉS IFJÚSÁGI MUNKATÁRSKÉPZŐ

Idén ősszel, október 24-25. között a gyermekmunkások az Ifjúsági Bizottsággal közösen szervezték meg őszi találkozójukat, amelynek témája a tinédzserekkel, tinikkel való munka volt. A két napos találkozón a mintegy 25 résztvevő első este Kerekes Szabolcs Mátrix-beszélgetések című könyvének egyik foglalkozását próbálhatta ki, másnap a szerző osztotta meg gondolatait a tini korosztályról. Kerekes Szabolcs szerint a gyülekezeti szolgálatok középpontjába kell állítanunk a tizenéveseket, mert ez az a korosztály, amely ma életreszóló döntéseket hoz!

KOORDINÁTOROK TALÁLKOZÓJA

Budapesten, az Egyházközpontban november 7-9. között tartják a centrálkonferenciánkhoz tartozó metodista egyházak a koordinátorok találkozóját. Néhány éve minden országból az ún. koordinátorok és amerikai segítőik az USA egyik városában gyűlnek össze, hogy elősegítsék az amerikai gyülekezetekkel való kapcsolat felvételt, testvérgyülekezeteket találjanak, előkészítsék az önkéntes csoportok utazását, valamint megosztják egymással saját tapasztalataikat is. Európában most első alkalommal rendezik meg a találkozót, amelyre két amerikai összekötő és kilenc európai koordinátor érkezik. Jelen lesz a Püspöki Irodánk képviselője, Urs Schweizer is.

LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ

A szeptemberi szegedi lelkésztalálkozó után november 11-14. között lelkészeink továbbképzést tartanak a fővárosi Egyházközpontban. A lelkészek és teológus hallgatók által vezetett bibliatanulmányozások és előadások mellett a résztvevők az új egyházrend lefordított szakaszaival is megismerkednek.

MIX VÁNDORCSENDESNAP

Az óbudai ifjúsági csoport november 15-én (10.00 és 17.00 óra között) megrendezi a metodista ifi csoportok országos találkozóját, a MIX (Metodista Ifjúsági Közösségek Szövetsége vándorcsendesnapot. A találkozó célja, hogy – megújítva a MIX napok hagyományát – az évnek egy napján a fiatalok együtt ünnepelhessenek az ifjúsági közösségekkel, bátorítva, megerősítve, nyitottabbá téve az ifi csoportokat! A találkozó idei címe: A legkisebb is számít! Bátorítás a közösségvállalásra. Előadó: Szuhánszky István miskolci lelkész.

ORSZÁGOS REFORMÁCIÓI ISTENTISZTELET ÉS MEGEMLÉKEZÉS

Ahogy lapunk előző számában említettük a reformáció hónapjában idén a pécsi baptista imaház adott otthont az ünnepi istentiszteletnek. Az október 26-i istentisztelet liturgiájába a protestáns egyházak vezetői, és a helyi gyülekezetek lelkipásztorai, elöljárói vettek részt. Az igehirdetés szolgálatát Ittzés János evangélikus elnök-püspök végezte, Csernák István metodista szuperintendens bizonyságot tett, Mészáros Kálmán baptista egyházelnök pedig az úrvacsorai liturgiát vezette. Az istentiszteleten evangélikus és baptista kórusok mellett a Pécsi Református Kollégium Vegyeskara is közreműködött. Október 31-én a Városligeti fasor Reformációi Emlékparkjában a protestáns egyházak püspökei, vezetői valamint a Városligeti Fasori Gyülekezetek lelkipásztorai tartottak ünnepi megemlékezést. A liturgiában metodista részről Csernák István szuperintendens és Hajduné Csernák Erzsébet VI. kerületi lelkész rövid ünnepi beszéddel, illetve áldással vettek részt.

HÁZASSÁG HETE 2009

A 2008-as év tapasztalatai után az Evangéliumi Aliansz és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa a következő év februárjában a Házasság Hete mozgalomhoz kapcsolódva ismét rendezvénysorozatot szervez. A hét „házaspár arcának” a szervezők dr. Csókay András idegsebészt és feleségét kérték fel. Bővebb információk a következő számokban várhatók!

GYÜLEKEZETI KÖRZETEINK KÖZPONTJAI

BUDAKESZI *Rákóczi u. 2. (23/451-570),* **BUDAPEST / ÓBUDA** *III. ker. Kiscelli u. 73. (1/250-1536),* **BUDAPEST / PEST** *VI. ker. Felsőerdősor u. 5. (1/321-8456),* **DOMBÓVÁR** *Bezerédj u. 2/c (74/465-031),* **KAPOSVÁR** *Tallián Gy. u. 8. (82/318-504),* **MISKOLC** *Apáczai Csere J. u. 6. (46/326-591),* **NYÍREGYHÁZA** *Színház u. 6. (42/318-935),* **PÉCS** *Tompa M. u. 52. (72/210-069),* **SZEGED** *Londoni krt. 30. (62/311-483),* **SZEKSZÁRD** *Munkácsy M. u. 1. (74/313-310),* **SZOLNOK** *Kassai u. 15. (56/420-771)*